KONINKRIJK BELGIE.

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE.

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, achtste kamer, de 25e maart 1985 door de Voorzitter van de Executieve van de Duitstalige Gemeenschap verzocht hem van advies te dienen over een voorontwerp van decreet "bezüglich der Bezuschussung gewisser Arbeiten für kleine Kultur- und Sportinfrastruktur, die von Gemeinden oder V.o.E's durchgeführt werden", heeft de 10e april 1985 het volgend advies gegeven :

OPSCHRIFT.

Het opschrift is misleidend, omdat blijkens de tekst van het voorontwerp niet alleen werken maar ook de aankoop van terreinen in aanmerking zullen komen voor subsidiëring.

Afkortingen zijn niet op hun plaats in een opschrift.

AANHEF.

Men stelle de aanhef als volgt :

"De Executieve van de Duitstalige Gemeenschap,

Op de voordracht van de Gemeenschapsminister van ...

Na beraadslaging,

BESLUIT :

De Gemeenschapsminister van ... wordt gelast in haar naam bij de Raad ... het ontwerp van decreet in te dienen waarvan de tekst volgt :

... ".

Het ontwerp zal moeten worden voorgedragen, ingediend en ondertekend door ieder lid van de Executieve dat bevoegd is voor een of meerdere van de aangelegenheden waarop het voorontwerp betrekking heeft, en dit onder de vermelding van dat deel van zijn officiële benaming dat op die bevoegdheid wijst (Bijvoorbeeld : de Gemeenschapsminister voor Sport en Toerisme). De Voorzitter van de Executieve dient,in zijn hoedanigheid van Voorzitter, alleen bij de ondertekening van het indieningsbesluit te worden betrokken en vermeld,ongeacht in welke andere hoedanigheden hij bij de voordracht, de indiening en de ondertekening van het ontwerp betrokken is.

Het is niet gebruikelijk naar het advies van de Raad van State te verwijzen in het indieningsbesluit van een ontwerp van decreet.

BEPALEND GEDEELTE.

Het is een nutteloze verzwaring van de tekst telkens te preciseren dat het gaat om de Executieve "van de Duitstalige Gemeenschap".

De artikelen 2 en volgende worden in een normatieve tekst gewoonlijk afgekort aangekondigd. Men schrijve dus : Art. 2, Art. 3, enz.

Artikel 1.

1. De Raad van State gaat ervan uit dat men onder "Grundstücke" verstaat alle soorten terreinen die mede de infrastructuur voor sportieve of culturele activiteiten vormen, en dat het derhalve ten onrechte is dat die term in de Nederlandse tekst - die trouwens enkel de waarde van een vertaling heeft - weergegeven wordt door de term "bouwterrein", die duidelijk een beperkter betekenis heeft.

2. Men schrijve "cultuur- of sportverenigingen die opgericht zijn in de vorm van een vereniging zonder winstoogmerk".

Artikel 2.

1. Het is niet duidelijk wat wordt bedoeld met het voorschrift dat bepaalde kosten een bepaald bedrag niet mogen overschrijden. Een eerste uitleg zou kunnen zijn dat, wanneer zij het vermelde bedrag te boven gaan, zij helemaal niet voor subsidiëring in aanmerking komen; een tweede uitleg - wellicht degene die met de bedoeling van de Executieve overeenstemt - dat de kosten van een bepaald soort werk slechts tot het voor dat soort werk bepaalde maximumbedrag in aanmerking worden genomen bij het bepalen van het bedrag van de subsidie. De tekst zou op dat punt moeten worden gepreciseerd.

2. De tekst vermeldt geen maximumbedrag inzake de kosten van aankoop van terreinen.

3. Luidens de tweede volzin van artikel 2 kan de Executieve voor ieder van de werken het bedrag van de uitgaven bepalen die voor de toekenning van de toelage in aanmerking worden genomen. Om op dit stuk willekeur te voorkomen, is het onontbeerlijk dat desaangaande een aantal criteria in het decreet zouden worden opgenomen.

4. De Raad van State moet er op wijzen dat, inzake het bij de subsidiëring in aanmerking te nemen bedrag, de twee regelingen waarvan men met het thans voorgelegde

voorontwerp de vervanging beoogt, veel preciezer waren en derhalve voor de betrokkenen meer waarborgen boden.

Artikel 3.

Men schrijve "60 t.h. (of 50 t.h.) van de voor subsidiëring in aanmerking komende uitgaven". Overigens is de tekst te kort om in genummerde paragrafen te worden ingedeeld : het volstaat hem in twee leden te formuleren.

Artikel 4.

In de tweede zinsnede schrijve men : "eigenaar van de bestaande infrastructuur".

Het ware goed in die tekst ook te bepalen dat het moet gaan om een huurcontract dat geen beletsel vormt voor de uitvoering van de werken waarvoor toelagen worden gevraagd.

Artikel 5.

1. Luidens deze bepaling kan de Executieve de terugbetaling van de toelage eisen, indien de goederen waarvan de bouw, de verbouwing, de uitrusting of de aankoop overeenkomstig het ontwerp-decreet werden gesubsidieerd, binnen een termijn van twintig jaar te rekenen van de datum van de aanvraag worden afgestaan, ongeacht of dit tegen betaling dan wel kosteloos gebeurt.

De vraag rijst of dit voor de Executieve een verplichting is of alleen maar een faculteit. En in de laatste veronderstelling dringt zich weer de behoefte op aan objectieve criteria.

2. De ontworpen regeling zou ook moeten gelden voor het geval dat de gemeente of de vereniging die de toelage heeft gekregen alleen maar huurder van het goed was. De Executieve zou in dit geval de toelage moeten kunnen terugvorderen, indien er aan de huurovereenkomst, vóór het verstrijken van de termijn van 20 jaar opgelegd door artikel 4 van het ontwerp-decreet, een einde gekomen is door het toedoen van de gemeente of de vereniging die de toelage ontvangen heeft.

3. De vraag kan worden gesteld of het niet opportuun zou zijn de termijn te beperken gedurende welke de Executieve de terugbetaling zal kunnen eisen.

Artikel 7.

Men schrijve 1° en 2°, in plaats van 1. en 2., en vulle 1° aan als volgt : "..., gewijzigd bij de reglementaire besluiten van 2 juli 1981, 20 december 1982 en 12 december 1983".

Artikel 8.

Volgens de inlichtingen die aan de Raad van State werden verstrekt, is het niet de bedoeling aan de ontworpen regeling terugwerkende kracht te verlenen. Er lijkt ook geen reden voorhanden te zijn om af te wijken van het gemeen recht inzake de datum van inwerkingtreding van de decreten van de Raad van de Duitstalige Gemeenschap (zie artikel 48 van de wet van 31 december 1983), zodat artikel 8 zonder meer kan wegvallen.

De kamer was samengesteld uit

de Heren :	P. VERMEULEN,	voorzitter,
	J. NIMMEGEERS, W. DEROOVER,	staatsraden,
	F. DE KEMPENEER, J. GIJSSELS,	assessoren van de afdeling wetgeving,
Mevrouw :	F. LIEVENS,	toegevoegd griffier.

Het verslag werd uitgebracht door de H. E. HAESBROUCK, adjunct-auditeur.

DE GRIFFIER, DE VOORZITTER,

F. LIEVENS. P. VERMEULEN.